

G

iê-su bởi thương dân chúng lầm than, Đành chịu

sinh xuống trần gian khóc lóc Đành lấy thân xác mặt lốt

nhờn loài, Đành tâm khổ cay trong chốn trần ai 2. Giê-su

quản chi vinh phước tòa mây, Đành dạ che giấu quờn oai

phép tắc Đành mất thơ thới, đau khổ ưu phiền, Đành đi

giảng khuyên cho khắp trần gian. 3. Giê-su đã nên như lễ

toàn thiêu, Đành chịu đinh đóng cùng treo Thánh Giá,

Đành xối tuôn hết mạch huyết tinh toàn, Đành nên lễ

dâng thay thế loài nhờn. 4. Giê-su đã nên như bánh thường

sinh, Đành ngự trong khắp hồn linh chúng tớ, Đành khẩn

thương đái hiệp với linh hồn, Đành nên của nuôi sinh rồi

đoàn con. 5. Giê-su nhẫn khoan thương xót loài nhờn, Đành

chịu chê bỏ vì dân ác đức. Đành sớm hôm khóc tội lỗi muôn

trùng, Đành thương chẳng khuây, ban xối nguồn ơn. 6. Giê-

su vẫn hay tha thứ tiền khiên, Đành gọi kêu đứa liều thân

chết khốn. Đành chữa xong các thương tích cho lành Đành

đưa dẫn con trên nẻo bình an. 7. Giê-su ủi an con chốn

phù sinh, Đành chịu đau khổ làm gương chí thánh. Đành

nhớ thương chúng tội lỗi đau phiền, Đành ban những ơn

cho kẻ cầu xin. 8. Giê-su hiển vang, con cái nào quên, Đành

ngự trên chín trời luôn nhớ đến Đành mến yêu khắp mọi

kẻ sang hèn, Đành trông thương con chung hưởng kẻ bên.